

JANEELYN SI PŘESTALA PROHLÍŽET VIDEOA

*Opravdu si moc chtěla
pustit další video.
A další. A další.*

Charlotte Larcabal Speakmanová
(Podle skutečné události)

Tento příběh se odehrál v Malajsii.

Janeelyn přejela prstem přes obrazovku svého telefonu. Na obrazovce se míhalo video za videem. Zastavila se, aby se na jedno podívala, a pak prohlížela dál. Pak zastavila u dalšího videa. Nemluvalo

se v něm moc hezky, ale bylo legrační, a tak sledovala dál. A pak prohlížela další videa.

„Janeelyn! Nechceš si se mnou malovat?“ Její mladší sestřička Jojo zamávala papírem.

Janeelyn se na ní podívala. „Teď ne.“

„Tak nic.“ Jojo se zamračila a papír položila.

Další videa. A další. A další. Video s roztomilými zvířátky. Video se známými osobnostmi. Video s tančícími dětmi. A několik videí, o kterých Janeelyn věděla, že je není vhodné sledovat. Tak dobře, možná víc než jen několik. Janeelyn začala mít pocit, že by se na ně neměla dívat.

Ale lidé zveřejňují i spoustu hezkých věcí, zamyslela se.

Dokonce se díky několika videím naučila i nové způsoby malování.

„Janeelyn,“ zavolala maminka.

„Ano?“ Janeelyn tentokrát ani nezvedla oči.

„Dnes máme k večeři smaženou rýži s mořskými plody,“ řekla maminka. „Pomůžeš mi s přípravou?“

Janeelyn měla smaženou rýži s mořskými plody moc ráda. Ale nechtělo se jí teď vstávat.

„Můžu jen prostříst stůl?“ zeptala se. „A můžu taky po večeři pomoci s nádobím.“

„Dobře,“ řekla maminka. „Ale musíš ho prostříst hned, jak ti řeknu. A pak vrátíš telefon. Platí?“

„Platí,“ odvětila Janeelyn.

Janeelyn se dál dívala na videa. Opět pocítila, že se na ně dívat nemá. Ale moc se chtěla podívat na to další video. A na další. A na další. *A další. A další.* Nebylo snadné přestat!

Nakonec Janeelyn přece jen telefon odložila. Ale možná by se mohla dodívat na poslední video...

Ne, řekla si Janeelyn odhodlaně. Duch Svátý jí nabádal a ona chtěla poslechnout. Telefon měla stále na dosah ruky. Hodně ji to lákalo! Zavřela oči.

Drahý Nebeský Otče, modlila se v duchu. *Moc se snažím naslouchat Duchu Svátému, ale potřebuji pomoc. Chci přestat sledovat tato videa, ale nejsem si jistá, jak na to. Ve jménu Ježíše Krista, amen.*

V té chvíli na ni maminka zavolala, aby prostřela na stůl. Janeelyn vyskočila a usmála se. To byl jeden ze způsobů, jak se dostat od telefonu.

Janeelyn položila talíře na stůl. „Mami, na telefonu jsem viděla něco špatného,“ vyhrkla.

Maminka vzhlédla od vaření. „Co jsi viděla?“

„No, neslušná slova a nevhodná videa.“ Janeelyn pokrčila rameny. „Ale nebyla celá špatná.“

„Co jsi udělala, když jsi uviděla něco špatného?“ zeptala se maminka.

Janeelyn chvíli nic neříkala. Každému dala na stůl hrníček.

„Dívala jsem se dál,“ odpověděla. „Nevím proč. Duch Svátý mi ale řekl, abych přestala, a tak jsem se pomodlila o pomoc.“

Maminka vzala mísu horké rýže, z níž stoupala pára, a položila ji na stůl. „Někdy je opravdu těžké s něčím přestat, i když víme, že je to špatné,“ řekla. „A když se to stane, to nejlepší, co můžeme udělat, je pomodlit se.“

Janeelyn se usmála. „Takže jsem udělala to, co bylo správné.“

„Přesně tak.“ Maminka podala Janeelyn lžice, aby je položila na stůl. „A na internetu nejsou jen špatné věci. Může nám pomáhat být v kontaktu s přáteli a dělit se o nápady. Ale může být také těžké

nevšímat si toho špatného. Od teď se na videa, pokud se budeš chtít dívat, budeme dívat společně. Tak ti spolu s tatínkem budeme moct pomoci, pokud uvidíš něco špatného.“

Janeelyn přikývla. Příště se bude na videa dívat s maminkou a tatínkem. Ale do té doby se bude moct věnovat spoustě zábavných činností i bez telefonu.

„Řekneš všem, že večeře je hotová?“ zeptala se maminka.

„Jo! A po večeři si budu kreslit s Jojo!“ ●

